

ner sig berom. Infanteriets Øvelsetid er ikke lidet kortere, og jeg maa tilstaae, at jeg i den Henseende har havt den samme Frygt som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage); men deels den høitærede Ministers Udtalelser og deels Hensynet til den senere Øvelse, de ville faae i Exerceertiden, have bragt mig til at troe, at der upaatvivlelig vil kunne raades Bød paa de Ulemper, den korte Tjenestetid kunde medføre. Et Fortrin, som jeg alt har antydet ved dette Udkast, er, at det lader Bodtrækning afgjøre, hvem der skal ligge længst inde; om denne Ordning end ikke kan siges at være aldeles fyldestgjørende, troer jeg dog, at det er ikke saa ganstke lidet, en Deel af Mandslabets opnaaer ved, at der stæer en Forkortelse i den sidste Deel af dets Tjenestetid. Man siger, at der til den Tid ingen directe Tjenestefordres af det, og at Foranstaltningen derfor under rolige Forhold ingen Betydning vil have; men, mine Herrer, der er Tugen, som veed, naar de urolige Tider komme, og da har det ikke saa lidet at bethede, at man veed sig sikker. Et andet Gode, som jeg seer i dette Udkast fremfor i det af Commissionen foreslaaede, er, at det ikke saa meget støtter sig til den frivillige Anmeldelse til de underordnede Stillinger blandt Befalingspersonalet. Det er vel saa, at disse Poster bør besættes med den flinkeste Deel af Mandslabets; men de, som selv have deeltaget i Øvelserne og været med i Armeen, have dog ogsaa gjort den Erfaring, at den, der er flinkst ved Øvelserne, kan være en mindre god Befalingsmand. Der udfordres Eover og Egenstaber hertil, som det ikke altid er givet følge med den udmærkede Flinkhed, og det vilde derfor ikke være gavnligt for Hæren, om man ikke skulde have Ret til at tage de eneste brugbare Kræfter dertil, som staae til Raadighed, uden først at behøve at spørge den enkelte Mand, man vilde udtage. Jeg troer ikke, det er en saa overordentlig Byrde, som derved paalægges, eller en saa stor Fordring, der stilles til ham med Hensyn til Offer af Tid, naar man ikke gaar videre, end her er foreslaaet, og er det Tilfældet, bør Krigsbestyrelsen have Ret til at udtage dem, der bedst passe til at være Befalingsmænd i de underordnede Stillinger. — Den Styrke,

her er foreslaaet, er mindre end den, der er bragt i Forslag af Forsvarscommissionen. Det kan nu vel være rigtigt at lægge Bøgt paa Styrken, forsaavidt vi kunne give denne en eensartet Udbannelse; men jeg tilstaaer, at jeg ikke hører til dem, som absolut holde paa en større Masse; jeg hører derimod til dem, som sige, at en mindre Styrke, naar den er godt indøvet og godt udrustet er bedre end en noget større Styrke, der er svagere indøvet og udrustet, og naar vi tage vore finansielle Kræfter i Betragtning, maae vi vistnok sande, at vi neppe tør gaae videre, end man her er gaaet, medmindre vi skulde give Hæren en mindre Udbannelse end den, her er foreslaaet, hvad jeg ikke troer vilde være godt. — At gaae i Detaillen vilde være u vigtigt, ligesom det ogsaa vilde være unyttigt. Der kan være mange Enkeltheder i det foreliggende Forslag, hvori man ikke kan være enig; men jeg vil for mit Bedkommende udtale, at, saaledes som Forslaget foreligger, tiltaler det mig i sine Principer og i sine Hoveddele. Jeg kan ikke sige, saaledes som min ærede Sidemand tilhøre (Winther), der ikke i dette Dieblik er paa sin Plads, at vi herved danne en Armee, som har en udfordrende Styrke overfor Naboerne, eller som har en Angrebsstyrke; jeg kan ikke see rettere, end at den kun har en Forsvarsstyrke. Med den Tjenestetid, her forlanges, kan denne Armee aldrig i dette Ords egentlige Betydning blive en offensiv Armee; dertil vil udfordres en større Udbannelse, end her forlanges og billigvis bør forlanges. — Med Hensyn til det Finansielle er jeg enig med dem, som beklage, at vort Forsvarsvæsen skal gjøre saa store Fordringer til Landets Kræfter i saa Henseende, men det er mit Haab, at det vil være muligt, at vi med Vibeholdelse af, hvad der her er foreslaaet, og uden Skade for Armeens Fasthed, vil kunne komme til Besparelser paa enkelte Punkter. Jeg kan imidlertid ikke dele den Betragtning, som blev fremfat af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen), nemlig at Ansvarret for, at dette stæer, maa blive den høitærede Ministers; jeg troer, at Enhver af os, som har Sæde i denne Sal, og som kommer til at give sig af med Bevillingen til dette Udkast, maa